<u>Ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică</u>?

Este o întrebare pe care şi-au pus-o mai toţi oamenii de-a lungul vremilor. Dar ce este viaţa veşnică? Pentru că ea nu este doar o viaţă fără de sfârşit. Ar fi ceea ce ne dorim o viaţă veşnică bătrâni, bolnavi, neputincioşi, sau o viaţă veşnică în iazul cu foc şi cu pucioasă? Nicidecum, că nu la astfel de viaţă ne referim. Viaţa la care facem referinţă este o viaţă de calitate, viaţă pe care o dă Dumnezeu prin naşterea din nou oricărui om *care crede* în Isus Hristos, aici pe pământ şi în continuare în prezenţa Lui.

<u>Ce înseamnă a crede</u>? Pentru prima dată de la căderea în păcat din Eden, omul se întâlneşte cu Dumnezeu, dar înfăşurat în carne şi oase. Ioan 1:12-18.

-a crede înseamnă să vrei să auzi Cuvântul Lui Dumnezeu

-a crede înseamnă să-L primeşti pe Domnul Isus în viaţa ta.

-a crede înseamnă naştere din nou. Ioan 3.3,16 – 19

- a crede înseamnă o creştere nouă.

- a crede înseamnă o destinaţie nouă. Ioan 14.1-4

Nimeni şi Nimic altceva nu ne poate salva: Fapte 4.12 şi 10.43 !

Dumnezeu la crearea lumii a făcut copiilor Săi un cadou: o planetă. Ea se numeşte Pământ. L-a aşezat pe om acolo şi i-a spus să fie stăpân, şi l-a şi avertizat să o şi păzească. Neascultând omul a pierdut sceptrul de conducător al planetei în favoarea lui Satan, Diavolul.
Ioan 14:30 ''stăpânitorul lumii acesteia'' este cel rău. El provoacă dezastre pe pământ, dezastre globale, dar şi dezastre personale în fiinţa omului:

<u>Luca 10:30-35</u>

- **Acest om se cobora** –direcţia omului fără Dumnezeu: de la Jerusalim (din prezenţa Lui Dumnezeu) întoarce spatele şi se duce către cetatea pierzării Ierihon. Coborând el, cade în mâinile unor tâlhari care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn şi l-au lăsat aproape mort. Fără Dumnezeu omul se afundă tot mai mult în întuneric.
- **Călătorul a fost învins** de nişte forţe mai puternice decât el. Aceasta este istoria rasei umane biruită de forţa păcatului. Satan astfel ne vrea, goi, chinuiţi,bătuţi, fără pace şi linişte, plânşi, distruşi.
- **De ce anume avea nevoie acest om** : de altcineva care să-i pese de el. Nu avea nevoie de sfaturi. La sfaturi se pricepe oricine umblă o vorbă. Acest om avea nevoie de cineva care să-l ia de acolo, să-l ajute, să-l vindece, să-l înveţe să se ferească de acea cale rea.

Sunt 3 feluri de ''credinţe'' care se apropie de acest om dar numai una îi dă ceea ce are el nevoie: dragoste, milă, ajutor pentru vindecare şi un viitor nou.

<u>1-a este religia de orice fel</u> – nepăsătoare (ce ne pasă nouă, treba ta Iuda. Isus nu i-

ar fi spus astfel dacă ar fi apelat la El);

a 2-a guvernele – trec înainte pe alături;

a 3-a este o imagine tare tandră, emoţională, imaginea bunului Samaritean.

El a venit acolo intenţionat, nu la întâmplare. Samariteanu nu a trecut pe partea cealaltă. Acesta risca să-şi piardă şi el viaţa acolo, şi de fapt a şi murit pentru ca noi să trăim. Văzând starea tristă a omului, i s-a făcut milă de el. Rănile păcatului sunt grele, miros tare greu. Îţi venea să fugi de un astfel de om, dar iubirea nu l-a lăsat. Cum făcuse El, Domnul, omul în Grădina Eden, şi cum familentase lamentabil omul. Romani 5:17 ,''să domnească în viaţă prin acel Unul singur'',şi fiul lui, Omul era într-o stare de nerecunoscut. Imaginea fiului risipitor !

- **Ce putea face cel lovit aici**: nimic. Doar să se lase pe braţele acestui om străin, dar ciudat de blând.Când a început să-i vorbească, lacrimile l-au podidit, parcă-i răscoleau fiinţa întreagă, simţea o ruşine, o vină a faptelor lui. Vedea în acest eliberator pe cineva deosebit. Atunci plin de credinţă s-a lăsat pe braţele Sale spunând:''eu nu mai pot Doamne, fă tu ce vrei cu mine''. Călătoria nu mai depindea de propria lui putere.Ioan 9 ne vorbeşte despre vindecarea unui orb din naştere.

- **Samariteanul l-a îngrijit acolo pe loc**, i-a pus balsam pe răni, l-a bandajat, şi l-a urcat pe măgăruşul său după care l-a dus la spitalul sufletelor. Ce este spitalul acesta?
  Un loc unde ţi se vindecă mintea bolnavă, sufletul, inima ! Locul unde credincioşii se adună. L-a lăsat acolo cu fraţii şi surorile, şi a plecat făcând o promisune: mă voi întoarce. 1 Tes.4:13-18 . El când va reveni o va face cu mare slavă şi cinste.Oh ce bucurie va fi pe toţi cei ce-L cunosc !

Ce să fac ca să moştenesc viaţa?.. să dau dreptate lui Dumnezeu, primind pe Domnul Isus în viaţa mea. Astfel sunt născut din nou. Doar copilul lui Dumnezeu îL moşteneşte pe Dumnezeu. Dacă El este singurul care te poate mântui, iar tu refuzi singura ofertă ce ţi se poate întampla ?

Ilustraţie: un tată lucra la un pod mare in America. Podul acesta se ridica când treceau vapoare mari, şi se lăsa oride câte ori trecea trenul peste el pe deasupra. Avea un sistem complex de roţi dinţate, şi când te uitai în jos te lua ameţeala. Într-o zi fiul lui veni la tata în vizită. Din nebăgare de seama acesta a căzut în acest sistem de roţi dinţate. Dintr-o data sună telefonul:''lasă podul căci vine trenul''. Bietul om ce să facă: să lase podul, va zdrobi pe Fiul Său..să nu lase podul va arunca în hău sute de oameni aflaţi în tren. De frică, de emoţiile puternice albi pe loc, dar a luat o hotărâre: cu sufletul distrus în hohote de plâns a lăsat podul. Fiul său a fost prins şi zdrobit. Durere mare....dar şi mai mare durere se vedea pe faţa Lui când prin faţa lui trenul trecea iar oamenii din vagoane beau, fumau, se distrau. Dacă ar şti ei cât M-a costat pe mine ca ei să trăiască, rost atunci în surdină Tatăl ?!!
Dragii noştrii, mă întreb, suntem astăzi conştienţi cât L-a costat pe Dumnezeu mântuirea noastră? Nu staţi nepăsători faţă de o mântuire atât de mare.